

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.346/2014/7.szám

A Kúria a Jankovicsné dr. Kozma Julianna ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága alperes ellen a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 40.M.3269/2013. szám alatt indított és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. március 6-án kelt 40.M.3269/2013/7. számú ítéletével befejezett perében a felperes által a jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 40.M.3269/2013/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

Az alperes a 2013. április 3-án kelt határozatával a felperes nyugdíjjogosultságához szükséges szolgálati idejét 38 év 55 napban, korkedvezményre jogosító idejét pedig - az 1976. augusztus 27-től 1989. szeptember 30-ig terjedő időszakban - 13 év 38 napban állapította meg.

Az elsőfokú határozatot a másodfokú társadalombiztosítási szerv - a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény

(Tny.) 2011. december 31-én hatályos 8/A. § (1) bekezdése alkalmazásával - helybenhagyta. A BM igazolása alapján megállapította, hogy a felperes 1976. augusztus 27-től 1989. szeptember 30-ig a BM hivatásos állományában teljesített szolgálatot, a társadalombiztosítási nyugellátási jogosultsága szempontjából szolgálati időként és korkedvezményre jogosító időként ezen, a hivatásos szolgálatban ténylegesen eltöltött idő vehető figyelembe. A BM által a fegyveres erők és a fegyveres testületek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló 1971. évi 10. számú törvényerejű rendelet (Tvr.) 33. §-a alapján 1974. január 1-től igazolt jogviszony ilyen időként nem ismerhető el, mert az kizárólag a fegyveres erők és testületek hivatásos állományának szolgálati viszonyához „kapcsolódik”.

A munkaügyi bíróság a felperes keresetét, amelyben a társadalombiztosítási határozat felülvizsgálatát azért kérte, mert a korkedvezményre jogosító, illetve a szolgálati idejébe az 1974. január 1-től, de legalább 1974. szeptember 1-től kezdődő időszakokat is be kellett volna számítani, elutasította. A bíróság - a Tny. 8/A. § (1) bekezdése és a Tvr. 33. § (1) bekezdése alapján - megállapította, hogy a felperes a határozat Alaptörvénybe és az egyenlő bánásmód követelményébe ütközésén túl konkrét jogszabálysértést nem állított, illetve bizonyított a perben, szolgálati időként pedig társadalombiztosítási „szempontból” csak a BM hivatásos állományában teljesített, 1976. augusztus 27-től fennállt szolgálati időt lehetett elismerni, ezért a határozat nem jogszabálysértő.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát, a Tisztképző Iskolán 1974. szeptember 2. és 1976. augusztus 27. között növendékként eltöltött idő korkedvezményre jogosító szolgálati időkénti elismerését kérte.

Kifogásolta, hogy a munkaügyi bíróság nem tett eleget a tényállás teljes körű feltárására vonatkozó kötelezettségének, a tényállásból okszerűtlen, megalapozatlan következtetéseket vont le. Álláspontja szerint a bíróságnak figyelembe kellett volna vennie, hogy 1974. január 1. és 1989. szeptember 30. között a BM hivatásos állományában teljesített szolgálatot. A jogviszony teljes időtartamát a kedvezményes szolgálati idő megszerzésekor hatályban volt Tvr. szabályozta, a BM által a Tvr. 33. §-a alapján kiállított igazolás értelmében a hivatásos szolgálatban töltött időt a nyugdíjjogosultság szempontjából be kell számítani. A Tisztképző Iskolán 1974. szeptember 2-től növendék hallgató volt, a tiszti vizsga letételét követően, 1976. szeptember 26-tól alhadnagyi rendfokozatot szerzett, amely időszak - a hallgatói jogviszony és a rendfokozat viselése szempontjából is - korkedvezményre jogosító időnek minősül.

A felperes - a Tvr. 33. § (2) bekezdés b) és d) pontja, 49. § (2) bekezdése, valamint a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 326. § (1) és (3) bekezdésében, 328. § (1) bekezdésében foglaltak kiemelésével és a Kúria Mfv.II.10.220/2011/4. számú határozatára hivatkozással - állította, hogy a munkaügyi bíróság tévesen alkalmazta a Tny.-t, a Hszt. 326-331. §-ai ugyanis garanciális szabályokat tartalmaznak a Hszt. hatályba lépése előtt tényleges szolgálati viszonyban megszerzett szolgálati időknél a Hszt. hatályba lépése utáni beszámítására. A Hszt. 326. § (1) bekezdése tételesen felsorolja a „halmozott” szolgálati idő beszámítására vonatkozó jogcímeket, a (2) bekezdésben és a 328. § (1)-(2) bekezdésben ugyanakkor arról is rendelkezik, hogy a Hszt. hatályba lépése után keletkező szolgálati idő beszámításának - a társadalombiztosítási szabályok szerint - csak a nyugdíjjogosultság és a nyugdíj mértéke megállapítása esetén van helye. Ténylegesen leszolgált időn - a társadalombiztosítási szabályokkal egyezően - a hadkötelezettség alapján a fegyveres szervek oktatási intézményeiben hallgatóként és e szerveknél továbbszolgáló szerződéses és hivatásos szolgálatban töltött időt kell érteni.

A felperes - álláspontja alátámasztására - hivatkozott a Kúria Mfv.II.11.0126/2011/4., Mfv.II.10.540/2012/4., Mfv.II.10.791/2011/4. számú határozatára, valamint arra, hogy téves az alperes azon jogértelmezése, miszerint a Tny. „felülírja” a vele azonos szintű Hszt. rendelkezéseit, mindezek miatt pedig a Tny. végrehajtásáról szóló 168/1997.(X.6.) Korm. rendelet sem alkalmazható. Az utóbbi jogszabályok csak a „polgári” nyugdíjjogosultság számítására és nem a Hszt. 328. § (1) bekezdés szerinti szolgálati nyugdíjjogosultságra adnak rendelkezéseket.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte arra hivatkozva, hogy a társadalombiztosítási nyugdíjjogosultság szempontjából, illetve karkedvezményre jogosító időként a hivatásos szolgálatban ténylegesen eltöltött időszak vehető figyelembe, amikor a felperes BM hivatásos állományú dolgozója volt és amely időtartam karkedvezményre jogosító időként beszámításra került a szolgálati időbe. A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a szolgálati ideje megállapítására a Hszt. rendelkezéseit kell alkalmazni, arra nézve ugyanis a Tny. az irányadó. Végül az alperes utalt arra, hogy a felperes által csatolt, 2014. május 13-án kelt BM igazolás is tartalmazza, hogy a Hszt. korábban hatályban volt 326. és 328. §-a a szolgálati nyugdíjjogosultság szempontjából határozta meg a hivatásos szolgálati viszonyba beszámítható időket és azt is, hogy a Hszt.-ben alkalmazott széles körű beszámítási lehetőség a társadalombiztosítási öregségi nyugdíj szempontjából nem alkalmazható.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A felperes a jogerős ítéletben foglalt jogértelmezést a Tny. alkalmazása, a Tvr. és a Hszt. általa felhívott rendelkezései alkalmazásának mellőzése és - a BM igazolás figyelmen kívül hagyása okán - a tényállás helytelen megállapítása miatt tartotta törvénysértőnek.

A Kúria mindenképp előtt arra mutat rá, hogy a felperes - társadalombiztosítási határozattal elbírált - igénybejelentése öregségi nyugdíjhoz szükséges szolgálati idő megállapítására irányult, a társadalombiztosítási szervek eljárásuk során nem szolgálati nyugdíj igényről (az ahhoz szükséges szolgálati időkről) döntöttek.

A Kúria az Mfv.III.11.152/2009/4. számú határozatában korábban kimondta: a hivatásos állományúak szolgálati viszonyára vonatkozó szabályoknak a szolgálati idő számításáról szóló rendelkezéseit (Tvr. 33. §, Hszt. 326. §, 329. §) e jogszabályok hatálya alá tartozó nyugellátások tekintetében kell alkalmazni, míg a Tny.-ben szabályozott öregségi nyugdíj esetén a szolgálati időt - ideértve a karkedvezményre jogosultság szempontjából figyelembe veendő időt is - a Tny. rendelkezései szerint kell megállapítani [Tny. 8/A. §, 37. §, Kr. 29. §].

A felperes által hivatkozott határozatokat a Kúria nem társadalombiztosítási határozatok felülvizsgálata iránti perekben, hanem szolgálati panaszok alapján indult, munkajogi (szolgálati időknél szolgálati nyugdíj számítása szempontjából való elismerésére irányuló) igényeket elbíráló perekben hozta, azok a jelen ügyre nem vonatkoztathatók.

A Kúria - társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránti perben - katonai főiskolai hallgatói jogviszony szolgálati időbe való beszámítása tárgyában az Mfv.III.10.146/2013/4. számú határozatában foglalt állást. Rámutatott, hogy a karkedvezményes szolgálati idő jogszabályban nevesített tevékenységek, munkakörök esetén állapítható meg; katonai oktatási intézményekben hallgatói jogviszonyban töltött időt a társadalombiztosítási jogszabályok alapján karkedvezményre jogosító időként elismerni nem lehet. A tanulmányok folytatásával töltött idő tényleges szolgálati időnek nem minősül, azt a Tny. 8/A. § (1) bekezdés b) pontja szerinti nem hivatásos szolgálatban eltöltött időként sem lehet figyelembe venni. A karkedvezmény a szervezet - átlagoshoz képest - fokozott igénybe vételével kapcsolatos kedvezmény, e kategóriába a tényleges

szolgálat, a továbbbszolgalat, a hadifogság tartozhat, a tanulmányi időszak nem.

A fenti jogértelmezés a jelen ügyre is irányadó, annak alapján a tényállás megállapítása szempontjából nem volt jelentősége a felperes által hivatkozott igazolásnak.

Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okok miatt nem jogszabálysértő, ezért azt - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

Az alperes a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségei megtérítését nem kérte, ezért a Kúria a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján e tárgyban mellőzte a határozathozatalt.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékéről a Tny. 81. §-a alapján határozott.

Budapest, 2015. január 19.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

kúriai tisztviselő